

„Тези са ония грѣшници, които не ся се боѣли отъ Бога и са правили непрос-
тими грѣхове съ тѣлото си“ Майката
Господня се обърна и погледна на друга
сарана, но и тамо бѣше тѣмнота много
повече отъ първата, а Тя, като са наже-
ли, погледна на небето, помоли са на св.
Духъ и този часъ голѣмата тѣмнота и
са вдигна и стана свѣтливо въ тартарьтъ.
Тогава св. Богородица видя много души
кои то са мъчаха и викаха за помощъ
и като ѱ са нажели, заплака и ги попи-
та: „Какво сте вие съгрѣшили о, злошас-
тници, че са видокарале тука да са мъ-
чите вѣчно?“ При тази мъка стояха ан-
гелитѣ, които я пазеха и казаха на грѣш-
нитѣ:—, „Защо не отговаряте, когато ва-
пита Божията майка?“

Грѣшницитѣ, като чуха името на
Божата майка, тие заплакаха съ по-го-
лѣмъ гласъ и ѱ отговориша: „Превѣтая
и преблагословенная Велгия Матерь! Ние
не сме видѣли свѣтлина отъ кого сме дошли
тука въ тая вѣчна мъка и не можемъ
да гледаме нагорѣ, защото вримъ въ во-
нешъ пламъкъ. „Тогава майката Господ-
ня погледна къмъ друга страна и попи-
та Архангелъ Михаила: „тѣзи дѣто врътъ
тукъ въ огнь и смолъ, какви грѣхове ся